

Nieważność umowy kredytu denominowanego - brak określenia kwoty kredytu

Opublikowano: 28 stycznia 2020 • Autor: Anna Porebska APR

10 grudnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie stwierdził, że umowa kredytu denominowanego jest nieważna w całości. Podkreślić należy, że konstrukcja umowy, której dotyczyła sprawa, różni się w znacznym stopniu od umów dotyczących tzw. kredytów indeksowanych do CHF. W umowie została wskazana zarówno kwota w CHF, jak i maksymalna kwota w PLN, która miała zostać [...]

10 grudnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie stwierdził, że umowa kredytu denominowanego jest nieważna w całości.

Podkreślić należy, że konstrukcja umowy, której dotyczyła sprawa, różni się w znacznym stopniu od umów dotyczących tzw. kredytów indeksowanych do CHF. W umowie została wskazana zarówno kwota w CHF, jak i maksymalna kwota w PLN, która miała zostać wypłacona kredytobiorcom. Natomiast jeszcze inna była kwota w PLN, która rzeczywiście została wypłacona w dniu uruchomienia kredytu.

Dlatego też zasadniczą przyczyną, dla której Sąd uznał, że umowa jest nieważna, jest brak oznaczenia w treści umowy kwoty udzielonego kredytu, która jest elementem koniecznym tego rodzaju umowy zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe. Natomiast jako kwestię wtórną, dodatkową Sąd potraktował zastosowanie w umowie klauzul abuzywnych niewiążących konsumentów, których wyeliminowanie prowadziłoby do braku możliwości wykonania zobowiązania.

Z analizy dokonanej przez Sąd wynika, że w momencie zawarcia umowy kredytu strony nie ustaliły konkretnej kwoty zobowiązania ani w CHF ani w PLN. W każdym bowiem wypadku była ona uzależniona od kursu waluty obowiązującego w dniu uruchomienia kredytu. Ponadto ani umowa ani mający do niej zastosowanie regulamin nie określały, jak faktycznie, tj. według jakiego kursu, ma nastąpić przewalutowanie. Za istotną okoliczność Sąd uznał również fakt, że mimo oznaczenia kredytu w CHF Powodowie mogli się ubiegać wyłącznie o wypłatę środków w PLN.

Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy ocenił postanowienia dotyczące możliwości jednostronnego kształtowania kursów waluty, a tym samym wysokości zobowiązania Powodów, za sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz rażąco naruszające równowagę

kontraktową pomiędzy stronami.

Uwzględniając roszczenie o ustalenie w rozumieniu art. 189 KPC Sąd stwierdził, że Powodowie mieli interes prawny w ustaleniu nieważności, gdyż wyrok w sprawie o świadczenie nie usunąłby niepewności w zakresie wszelkich skutków prawnych, jakie wynikają lub mogą wyniknąć w przyszłości ze stosunku prawnego, którego istnienie zakwestionowali.

Wyrok jest nieprawomocny.

Powodów reprezentowali [adwokat Piotr R. Graczyk](#) oraz [adwokat Anna Porebska](#) z Kancelarii RGW.

Treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie jest dostępna w portalu orzeczeń sądów powszechnych: [link](#).

Anna Porebska APR
28 stycznia 2020